

גבעת-חיים

עלון כנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מס. 1098

16 בינואר 1976
י"ד בשבט תשל"ו

"כי תצור על עיר ימים רבים להילחם עליה לחופשה, לא תשחית אח
עצה לנדח עליו גרון, כי ממנו תאכל ואותו לא תכרות, כי האדם
עץ השדה. רק עץ, אשר תדע, כי לא עץ-מאכל הוא, אותו תשחית
וכרת ובנית מצור על העיר אשר היא עשה עמך מלחמה עד רדתה!"

(דברים כ' י"ט - כ')

מסיבת ט"ו בשבט - תשל"ו

במסגרת שנת המצוות, אנו ילדי כיתה ז', נטלנו על עצמנו לערוך
צוותא לחברי המשק ובחרנו את הנושא ט"ו בשבט.
אחת מן המצוות לימוד מקורות חגי ישראל ובתוכם כמובן חג ט"ו
בשבט. חג זה ככל חגיננו עבר גילגולים וקיבל חכמים שונים במשך
הדורות. במקורו לא היה זה חג כלל, ובודאי לא מועד לנטיעה -
זה חל בתשרי. יום זה קובע לגבי המעשרות ללויים, לכהנים,
לעניים וכו'. יום זה חל בט"ו בשבט לפי ההלכה לבית הלל.
בתקופות מאוחרות יותר הפך יום זה לחג פירות האילן. המקובלים
בארץ ישראל דבקו בנוף הארץ, התייחדו עם הרי הגליל ושדותיו
ולא מצאו תיקון יפה לראש השנה לאילן, מאשר להרבות באכילת
פירות ובעיקר מפרי עצי הארץ. הם קבעו בספר "פרי עץ הדעת"
אח שינוי השם מראש השנה לאילן לראש השנה לפירות האילן.
האר"י בצפת עם תלמידיו עמדו ותיקנו "יום לאכילת פירות" והוא
סמל להשתתפות האדם בשמחת האילנות. מנהג זה התפשט בעדות הספ-
רדיות ומשם פשט לארצות אשכנז. במשך הדורות תיקון ליל ט"ו
בשבט קיבל אופי של "סדר ליל פסח". בסעודת הסדר היו שותים
ארבע כוסות מארבעה מיני יין, כסמל לחילופי הצבעים בנוף הארץ.
שכן ט"ו בשבט חל באמצעה של תקופה שהלבן שולט בה (החצב, החב-
צלת) - בסתיו, ועד לאדום (הכלנית, הנורית והפרג) - אחרי פסח.
ובימינו אנו - עם התחדש העם בארצו - קבעה הסתדרות המורים,
ב-1906 את חג ט"ו בשבט כיום נטיעות ליעור אדמות הקרן הקיימת.
וכך השתרש מנהג זה והפך למסורת. וזהו צביונו האחרון של חג
ה-ט"ו בשבט. סמליו - נטיעות והשקדיה.

ומה הערב? הציבור מוזמן לשעה 9.15 לחדר האוכל. הקישוט מעשה
ידינו בהדרכתם של אסתר ופתח. הבאנו תערוכה המסבירה את רבדיו
וגילגוליו השונים של ט"ו בשבט והציבור מוזמן לעיין בה.

ת ו כ נ י ת ה מ ס י ב ה :

ביא מן המקורות וקטעי ספרות.

- משל יותם.

- נשתה ארבע כוסות כפי שנהגו מאות בשנים.

- חידונים ושעשועונים.

- שירה בציבור.

ח ג ש מ ח ו

ילדי כיתה ז' והמחנכות

גינות ונוי בינואר

זה זמן רב שלא הופיע המדור הזה. לכן צריך לזכור גם את החקופה לפני התחלת ינואר. בתקופה הזאת וגם עכשיו גינותינו סובלות ממיעוט פרחים ופריחה. השאלה היא איך אפשר לשנות את המצב העונתי הזה. והנה החרציות או הכריזנטמות עונות על הבעיה הנ"ל במידה רבה. לכריזנטמות זנים שונים שנבדלים בצבע הפרחים ובזמן הפריחה. אפשר בלי קושי לקבל פרחים מנובמבר עד התחלת פברואר מזנים שונים. כשמופיעים סימני ניוון, יש להחליף את הצמחים (זה קורה בדרך כלל אחרי שנתיים) וכדאי גם להחליף את מקומם בגינה. החרצית מצריכה זיבול חזק כשנוטעים מחדש או מחליפים כריזנטמות יש לעשות את זה לא יותר מוקדם מחדש מרץ ולא יאוחר מחדש מאי. משתמשים בשחור ראש, כי הוצאת צמחים מושרשים קטנים מהשטח שבו פרחו החרציות לפני שנה לא מבטיחה צמחים יפים. הצמח השני שעשוי לתת לנו פרחים יפים עד ינואר הוא הורד, בתנאי שקטפנו נכון בקיץ ובסתיו, ושנתנו לו זיבול אורגני לפחות פעמיים בשנה. גם פרחים חד-שנתיים עשויים כבר לפרוח בינואר, בתנאי ששטחו אותם בזמן, זאת אומרת בהתחלה אוקטובר - צורני חתול ודימורפוסקה בהחלט יכולים כבר לפרוח. חבל שהשנה חילקו שחילי פרחים לגינות מאוחר מאד.

לא כל כך לקטיף אבל כדי לתת לגינה צבע וחיים באים: הפואנסטיה והצסטרום בסגול, אדום וזהוב. האדום והזהוב יפים יותר. היסמין המריח המטפס פורח כל השנה. היסמין הזהוב בלי הריח מתחיל לפרוח בינואר. בדצמבר גומר השסק את פריחתו אחרי כמה חודשי פריחה. גם באדמון קמלה פריחתו היפה האדומה, בזה שהיא קודם מאבדת את הגוון האדום החזק. עם הסערות מתקדמת הנשירה בפקנים, בפלטנוס וברימון. הדלברגיה, הצאלון והיקרנדה עדיין לא משירים את העלווה, אבל האלמוגן והצפצפות עומדים כבר עירומים.

באמצע החודש הזה נחוג את חג הס"ו בשבת ושבווע הטבע בישראל. תקופה זו היא התקופה הנכונה להרהורים בנוגע לנו. ולהרהורים שוב אין שום תועלת אם הם לא מסתכמים בהחלטות ופעולות. עובדה מעציבה היא שהמשק שלנו עומד בעניני הנוי מתחת לסטנדרט של ישובי עמק-חפר ואולי גם של התנועה הקיבוצית. אני בדרך כלל פועל בשטח הגינות אבל ברור לי שהגינות מהוות רק את שולי הנוי המרכזי של הקיבוץ. שהנוי מוזנח ומלוכלך החבר הכבוד לא יכול לעשות שום דבר, וכשהדבר נעשה כרוני הוא מגדר את סביבתו, בשיחים ובצדק כדי שיסבול כמה שפחות מהמצב הכללי.

השאלה שנשאלת כיום היא - האם הציבור מעוניין בשינוי המצב או לא. המזכירות לא מסוגלות מזה הרבה הרבה שנים להרים את האבן הזאת (או שלא רוצות?). אינני חושב שקיבוצנו יותר עני מיתר הקיבוצים בסביבה, כך שאינו יכול לרכוש את המכונות הדרושות ולהקציב את ימי העבודה הדרושים לנו.

אפשר רק להגיע לדעה שהציבור שלנו פחות תרבותי מזה שחי ביתר הישובים בעמק חפר. אני, ולא רק אני, עדיין לא מוכן לקבל את פסק הדין הזה לא בשטח הנוי ולא בשטח התרבות. בנוגע לתרבות אולי במאמר אחר, אבל בשטח הנוי יש הצעה מעשית. ישנה בארץ מועצה לארץ ישראל יפה. עלינו לייסד סניף של האגודה הזאת בבית. החברות באגודה זו לא יכולה להיות "אפלטוניח". בתנאינו אנו היא צריכה להיות התאגדות לוחמת. לוחמת נגד הלך הרוח של המזכירות ונגד המיעוט (כך אני חושב) שמלכלך בלי רחמים, הורס על ידי דריכה והתרמת משחקי כדורגל, את הרשאים. מזניח את סביבת דירתו ומוריד בכך את רמת החיים של כל הציבור. כשתהיה לנו אגודה פעילה כזאת נשקם שכונה אחר שכונה, נדאג שמכונות למיניהן יסעו ויחננו רק במקומות שנועדו לכך. נדאג לאיזו ענף הנוי ולהשכלה גננית מינימלית לכל הציבור. (נדאג גם שהדבר לא ישקע ב"חוגי מית" למיניהם). לחברים תהיה הזדמנות בקרוב להרשם ל"אגודה לטיפוח הנוי בקיבוצנו", ונקודה שזאת תהיה התחלת השינוי בשטח הכאוב הזה.

ראובן קליש

*****

מ ז ל ט ו ב -

לפנינה וחיים קלמנובסקי עם הולדת נכדם -

בן ליוסי ושרה, בקיבוץ אייל.

*****

ב מ ז כ י ר ר ת

1/1/76

העברת סבתא ברוך לשיכון קוקורירקו ושיפוץ דירה מתאימה

עם ההעברות לשיכון וותיקים פנתה משפחת גלר וביקשה את העברתה של סבתא ברוך לקירבת מגוריהם בעתיד.

נבדקו מספר אפשרויות, לאחר שהנושא היה בועדת שיכון והועבר למזכירות. הנושא עדיין לא סוכס, אך ברור לחברי המזכירות שיש לתת פתרון נאות.

*

דו"ח כספי לחודש נובמבר

הדו"ח נמסר קצת באיחור עקב המילואים של עמוס. חודש נובמבר היה טוב יותר מהציפיות, עקב כניסת כספים שעוכבו לנו עד היום. לחודש דצמבר היו יותר הכנסות מהחלק-לאות אך נשארה עדיין בעיית אי קבלת הכספים ממשד השיכון. ההערכה לגבי החודשים הבאים - שיהיו חודשים די קשים ביחוד עקב מדיניות הממשלה.

8/1/76

גובה החתימה ב"כתובה"

הנושא היה בוועדת חברה והועבר למזכירות. המצב כיום, הוא שכל בעל, ביום החתונה חותם על הסכום הנראה לו ובמקרה של גירושין הרי זה מחייב את המשק. הנושא מעסיק מספר רציני של ישובים בקיבוץ המאוחד, כשהמגמה להגביל את גובה הסכום שהמשק אחראי לו. ההצעה היא לאשר לחבר (לבעל) לחתום מטעם המשק על סכום של עד 5000 ל"י כשכל סכום מעל 5000 ל"י על אחריות החותם. יש לאשר זאת באסיפה על מנת לתת לזה תוקף חוקי.

*

צוות חדר-אוכל ומטבח וריכוז

מרכז עבודה מסר אינפורמציה על המצב היום, והציע פתרונות לנושאים: ריכוז חדר-האוכל, שטיפת כלים ותוספת כוח אדם לאקונומיה. חליה התייחסו למצב, ודרשו פתרון רדיקלי לסיכום נקבע שתוצה ויורם לב ימשיכו לטפל בנושא בעזרת חברי הצוות א"ד-הוק שהוקם בזמנו לטיפול בנושא.

*

בחירות למועצה האיזורית

בקרב נעמוד בפני בחירות למועצה האיזורית, כשסגנות יושב-ראש למועצה היא בידי הקיבוצים. הוטל על צוות המורכב מהחברים: אליקום מרכז, עמוס גורן, יצחק בדר ויעקב שפי להכין רשימת מועמדים לתפקיד מטעם המשק.

פעולת הצוות לבדיקת נושא השיפוצים בשיכון וותיקים א'.

הצוות נבחר לפני למעלה מחודש ועדיין לא נפגש אפילו פעם אחת. במזכירות היתה דרישה לזרז את פעילות הצוות על מנת שנדע היכן אנו עומדים בנושא השיכון וההעברות לשיכון החדש וזאת כדי למנוע עיכובים בבניית השיכון החדש.

+

ימבטיות ומזגנים פרטים בשיכון החדש.

ועדת החברה מסרה דו"ח על דיוניה והחלטותיה בנידון. חברים התייחסו לנושא האמבטיות והמזגנים מאספקט חברתי ומאספקט משקי-ביצועי. בסיכום - קיבלה המזכירות את החלטות ו. החברה האומרת: א. מאפשרים לחברים להכניס אמבטיות פרטיות על חשבונם ומחייבים אותם לשלם את תוספת הוצאות המתחייבות משינוי בבניה. ב. לגבי המזגנים ההחלטה היא שאין מכניסים מזגנים והמזכירות מבקשת מו. החברה לבדוק אפשרות לחייב את החבר המכניס מזגן להוציא או לבדוק אפשרות לחייבו במחיר הוצאות החשמל (600 - 500 ל"י לשנה).

*

חוברת 30 שנה למצור

בדיון השתתפו נהרי ושלמה דרך. לאחר שמייעת אינפורמציה מפי אוריאל נהרי על החומר שנאסף, היקפו ותוכנו, קיבלו חברי המזכירות את הדעה שיש להוציא חוברת ולא יומן על מנת לתת לחוברת אופי רציני ומכובד יותר. החוברת תעלה בערך 12 אלף ל"י והוחלט לפנות למועצה האיזורית השתתף במימון החוברת. במקביל הוצגה הצעה של המועצה האיזורית להוציא את החוברת באחריותה על ידי מערכת של כל ישובי הסביבה. המזכירות דחתה הצעה זו והטילה על נהרי להמשיך לטפל בהוצאת החוברת.

*

דיון כללי בנושא המתנדבים בהשתתפות הצוות המטפל.

יורם מסר אינפורמציה על מצב המתנדבים מספרם, תנאי מגוריהם, מקומות עבודתם, והעלה בעיות הקשורות בטיפול בהם. הצוות הדגיש את הרמה הנמוכה של השירותים הניתנים למתנדבים ותבע להקים להקים ועדה שתטפל במתנדבים בנוסף לצוות. כמו כן תובע הצוות למצוא אלטרנטיבה למגורי הצריפים, להקים מועדון שקט, לפתור את בעית השירותים למתנדבים, ולארגן למתנדבים ציוד בסיסי לטיולים. בעיה נוספת הועלתה בדיון והיא - איך להביא את הציבור למודעות לנושא המתנדבים. סוכס: - יש לתכנן את הדברים לקראת ביצוע בקרוב והוטל על הצוות המטפל להכין את הנושא.

ב כ מ ה ש ו ר ר ת . . . ב כ מ ה ש ו ר ר ת

הודעה לבעלי הכלבים

במגמה לאפשר לבעלי הכלבים לנצל את בשר
ההודים המתים, תוך שמירה על רמת הסני-
טציה נאותה, ההכרחית בענף ההודים -
קבענו מספר כללים מחייבים ואלה הם:
א. אסור להכנס לשטח הסככות ברגל או
ברכב.

ב. אסור להוציא הודים משטח הסככות ואין

לבקש את העובדים בענף לעשות כן.

ג. בשר הודים יילקח ליד המשרפה בלבד.

ד. אין להוציא משטח המשרפה הודים שלמים,
אלא אך ורק חלקי בשר ועצמות ללא נוצות.
נוצות.

ה. את הבשר יש לבשל לפני הגשתו לכלב.

ו. הבשר יימצא בחבית שעליה רשום -

"הודים לכלבים". את שאריות ההודים

יש לשים בחבית השניה "חבית השאריות".

ז. יש להקפיד על סגירת מכסי החביות.

ח. אין להכניס דבר למשרפה ואין להפעילה.

ט. דבר זה יתבצע על ידי עובדי ההודיה.

י. יש לשמור על נקיון המקום.

אנחנו מקווים לראות הקפדה בביצוע הכללים

הנ"ל. ולא, נהיה נאלצים להמנע ממתן

בשר ההודים.

צוות ההודיה

שמירת ערך הכסף

רישון והבהרה נוספת: הודענו
שהנך לא יחוייב בתוספת חוב אם
יעבור על תקציבו ב-10% מתקציב
הריהוט, ההנעלה והתקציב האישי.
יש להוסיף לזאת גם את תקציב
ההלבשה.

*

נתקבל מכתב תודה ממזכירות הקבוץ.
למזכירות גבעת-חיים

שלום רב,

ברצוני להודות לכם על היע-
נוחכם המיידית לעזרת מרום הגולן
בשמירה.

דומני שמעבר לעזרה הממשית
יש בענין חיזוק להרגשת הערבות
והעזרה ההדדית במסגרת התנועתית
וכמובן ההיכרות והמפגש ההדדיים
התורמים לשני הצדדים.

בב"ח

עדנה

ת ק נ ו ן ה ר כ ב

אושר בוועדות רכב וחברה.

א. מספר לומדים בשנה

1. כל בוגר צבא זכאי ללמוד נהיגה תוך השנה הראשונה מהשחרור.
2. דין צבא קבע כדין בוגרי צבא.
3. כל שליש שנה לומדים שניים, כלומר 6 לומדים בשנה.
4. כל הדרישות ללימוד על רקע חברתי נכנסות לתור.
5. במידה ויש ערעור על המספר - הוא יובא לדיון במזכירות + נציג ועדת הרכב.

ב. פיקוח על לומדי הנהיגה

1. פיקוח ישיר ע"י הגזבר + נציג ו. רכב.
2. כל לומד חייב למלא דף רישום שיעורים לביקורת על חשבונות ביה"ס.
3. אי מילוי הטופס יחייב הפסקת הלימוד.
3. בעיות המתעוררות בין לומד לביה"ס - יש להפנותן לגזבר.

ג. סיבות להפסקת לימוד נהיגה

1. לאחר 50 שיעורים יובא הנושא לדיון מחודש בוועדת הרכב, והיא תהיה רשאית להחליט אם אותו לומד ימשיך או לא. ערעור על החלטת ו. הרכב בפני ועדת חברה + נציג ו. הרכב.
2. אחרי שלושה מבחני נהיגה - דיון מחודש על המשך הלימוד.

ד. צורת התור ללימוד

1. כל הדרישות ללימוד נכנסות לתור אחיד לפי סעיף א/4.
2. לימוד לצורכי עבודה בענפים בעדיפות.
3. אחד מכל משפחה רשאי לעשות רישון.

(המשך בעמוד הבא)

ה. קנסות

1. השתתפות החבר, הנוהג בקנט תעמוד על סכום של - 50 ל"י.
2. יש להפריד בין קנסות בשעות העבודה (בעלי תפקידים) לבין נסיעה פרטית. קנס בשעת העבודה ע"פ החלטת מרכז המשק.

ו. הוראות במקרה של תאונה או תקלה טכנית ברכב

1. מילוי דף ריכוז הנתונים בתאונה הכרוחי.
2. כל תקלה טכנית המתרחשת במכונית, בזמן הנסיעה, חייבים לדווח עליה הביחה לרכז הרכב ובלי אישורו אין להזמין מכונאי או גור.

ז. רישום בנסיעה

1. יש לרשום ברור את שם בנהג.
2. אין לחייב ענף או מוסד ללא שם מלא.
3. רישום נסיעות ע"ח ביה"ס; בריאות, "הפועל", תרבות וכו' באישור המוסדות הנ"ל.

ח. רשימת נזות בתקופת הצבא

1. חיל העושה רשיון על חשבוננו בזמן הצבא - יקבל מבחן אחד ע"ח המשק.
2. דינו של בן בשנה שליטית מוקדמת כדין הייל.

ט. חברי סבחו פשוט

1. בתקופת חופשה ממוטכת (שנה) אין החבר מקבל רכב מהמשק, אלא באישור מיוחד של ועדת הרכב והמזכיר. במחיר מלא של ההוצאות המסתנות של הרכב.

בקרוב בפית שרת

"מכתבים למערכת" -

ביום חמישי 29.1.76 בשעה 9.15 בערב. זהו ערב מערכו-נים והומור, שירים וניגונים מוגשים על ידי - דני לאטאני, יהונתן גפן, דני פאר ומיקי גבריאלוב. המחיר - 12 ל"י.

"חיי חזיר" - התיאטרון הקאמרי. ביום ראשון 1.2.76 בשעה 9.15 בערב. מחזה מאת גון ארדן, בימוי דוד ברגמן.

בהשתתפות: (לפי א-ב) - בתיה ברק, מיכל בת-אדם, רות בן-ארי, ישראל גוריון, רבקה גור, יוסי גרבר, מיכאל ורשביאק, ניסים זוהר, זהרירה חריפאי, אלברט כהן, יהודה פוקס, עדנה פלידל, הלן קופילביץ, גבי קרן, אילן שני.

זוהי הצגה חדשה שעוסקת בכעיה סוציאלית. המחבר שאב את ההשראה למחזה ממעשה שהיה במציאות זמן לא רב לפני שנכתב המחזה: משפחת ענייט פלשה לביתו של חבר בית הלורדים האנגלי והשתלטה עליו.

סיפור המחזה: משפחת טאני, משפחה צוענית למחצה החיה מכל מיני עיסוקי סוליים מועברת במסגרת מדיניות הסעד של העיריה לשיכון חדש בשכנות למשפחת ג'קסון "המהוגנת" מן המעמד הבינוני הנמוך שגם היא מפונת משכנות עוני אך מתגוררת בשיכון כבר שנתיים. בין שתי משפחות אלה מתפתח עימות והמחזה מתאר בחריפות את ההתנגשויות הבלתי נמנעות בין שתי המשפחות. המחיר - 12 ל"י.

"שליחי הנשמה" - הכושלים העבריים מדימונה - ביום ראשון 8.2.76

הלהקה מונה 25 משתתפים, ילדים זמבורים, שמנגנים, שרים, רוקדים ומספרים על עצמם, על עבודם וחיים המיוחדים. הלהקה הופיעה בטלויזיה באמצע חודש דצמבר (לערך). המחיר 15 ל"י.

שלמה ארצי משחקי 26 - ביום א' 22.2 או 22.3 (עדיין אין תאריך סופי) תוכנית חדשה של שלמה ארצי.

הפליטינה בתוכנית חדשה - ביום רביעי 3.3.76 בתוכנית זו מתלווה אל הלהקה זמרת ווקאלית.

הופעות שעדיין אין לנו תאריכים סופיים

"על קלות דעת" - הבימה

"האוצר" - הבימה.

(המשך מ-3/11/73 הק/גמ)

ז כ ו ר (בפעם המי יודע כמה).

זכור שזהו בעצם ביתך, ולכן -

על תעלה על הכסאות עם הרגלים, גם אם רצו'ך להתקדם כמה סורות וגם לא כשאתה יושב.

את הגרעינים, המטטיק, הטוכריות וטאר מיני מזיקים מסוג זה הטאר בבית. את הסיגוריה גמור לעטן בחוץ, ככה במאפרה ולא על הרצפה.

שב על הכסא במקומו הקבוע ואל תנסה לנוע איתו על פני הטטה. (אחרי סרט של גבעת-חיים הסורות מפורקות יותר מאשר אחרי מופע איזורי).

עם גמר הסרט העף מבט על הסורות באולם, ואז מובטחני שלא יקשה עליך למלא בקשה זו.

אם אחרת (הסתדל שזה לא יקרה - זה מפריע הכנס בשקט, אל תתעקש למצוא את מקומך שנמצא באמצע הסורה. חכה להפסקה.

המדרגות מיועדות אך ורק למעבר, אינן מקום ישיבה.

השמע להוראות הסדרנים.

אם את כל זה תעשה בסרחים אנחנו שיתרתהנהו

הזמנת כרטיסים להצגות

אחרי שידוע לך מהם המופעים שיתקיימו בזמן הקרוב החלט במה אתה בוחר ואז שים לב מתי מופיעה הרשימה, הקדמ' ל ה ר ש מ! עשה עמנו חסד - אל תירשם כי תלויה רשימה כלשהי, במקרה כזה הרי תבוא להחזיר את הכרטיס.

במידה ונרשמת וקיבלת כרטיס ומשהו קרה ברגע האחרון שאינו מאפשר לך ללכת להצגה (מחלה, צבא ועוד) החזר את הכרטיס באחד משני הערבים שלפני המופע בהם פתוחה הקופה בבית-סרת (כל פעם מופיע מודעה על כך). בערב המופע לא תתקבלנה בקופה החזרות כרטיסים, גם אם ירד גשם ותהיה תוכנית טובה בטלויזיה). אם תחכה לערב האחרון תצטרך למכור את הכרטיס בעצמך. השתדל לא לפנות בבקשות בדרך או בחדר האוכל. זה תמיד מקור לתקלות.

אם את כל בקשותינו תמלא - הרבה נודה!

הצוות

ב ג י ל ה ר ך

לא סוד הוא שקיימת אצלנו לאחרונה אי שביעות רצון ממערכת החינוך, ולמה? ... האם עשינו הכל על מנת לבדוק מדוע אין אנחנו יכולים להגשים את העקרונות החינוכיים והמטרות שעליהן החלטנו? ... האם מובנת לנו מערכת החינוך המסותף והאחריות הקולקטיבית שבה? האם אנו שמים לב לחקלות הרבות שיש לנו במערכת זו מדי יום? ומה בתגובה, מה המעשה? היסטוריה איננה פתרון טוב לכל דבר ובמקרים רבים היא מובילה גם לנוהגים פסולים שמהם אין מוצא. צריך לעצור לרגע ולחשוב מה קורה לנו...

נתחיל הפעם בכמה דברים שהם מהחשובים ביותר במערכת כולה. כינסנו את צוותות הגיל הרך והגנים לדיון ולהחלטות והפעם בנושא עבודה, ואנו מביאים את נושאי הדיון וההחלטות לידיעת ציבור החברים כשותפים מלאים לנושא החינוכי - כהורים וכמשתלבים בעבודה עצמה.

בנושאים: בעיות עבודה, אירגון יום העבודה ושעת ביקור בבתי-הילדים. בשנה האחרונה אנו טובלים ממחסור חמור בכוח אדם מכמה סיבות - חוסר גרעין, שעזר הרבה בשנים האחרונות; ילודה גבוהה הדורשת השלמה והיעדרות ממושכת; בעיות טיפוליות הדורשות עזרה ותוספת שעות עבודה והדבה ימי מחלה. עם כל הרצון להרכיב צוותות קבועים ומטפלות קבועות בפעוטונים ובגנים לאורך זמן - היו הרבה פגיעות כתוצאה מהיעדרות ממושכת. נוסף לכך לקוי סדר היום בבתיים רבים ופוגע בכך בעיקר הנוהג של ביקורי הילדים המרוכז ברובו בצהרים. בתי ילדים מרוקנים מחוכנס בשעת הצהריים, מטפלות מתוחות לגמור את העבודה ולרוץ לילדיהם והורים ממהרים לבוא כדי שילדם לא ישאר לבד.

לאחר דיון רב משתתפות הוחלט: א. יום העבודה מתחיל ב-6.30 ונגמר ב-4.30 כאשר הבית הוא יחידה חינוכית המתפקדת משעת קימת הילדים ועד הליכתם לחדרי ההורים.

(המשך בעמוד הבא)

ב. ביקור הילדים לא יהיה בטעה קבועה כאשר הודגש הצורך בפגישה בין הילד להוריו במשך היום כדי לקטוע את שעות הפרידה הארוכות. שעות הביקור תהיינה בחיאום עם המטפלות בהתאם לצורכי הילד ולסדר היום בבית.

ג. מטפלות הפעוטים וצוותי הגנים ייפגשו עם ההורים בשיחות הורים או בשיחות אישיות לתאם את שעת הביקור ולא תפגע בפעילות התקינה של הפעוטון או הגן.

ד. סדר היום יאורגן כששעות הצהריים תהיה נוכחת מטפלת או מקימה קבועה אשר תשכיב את הילדים לא יאוחר משעה 1.00 בצוהריים (מהגיל שהופסקה שנת הבוקר), כאשר שעת ההפסקה בנויה בהתאם.

ה. לגבי הגן: הביקורים אינם צריכים להיות ארוכים מתואמים עם הגננת ברצויות, כאשר המגמה לא להוציא את הילדים מהגן - ולהחזירם בזמן לשעת הריכוז בצוהריים.

ו. לסיכום: אנו רואים בביצוע החלטות אלו צעד חשוב וכבר יש שינוי רבים בשטח. אנו מבקשים מן ההורים לשתף פעולה לטובת ילדיהם ולעזרת הצוות החינוכי.

טרה קרן

פטריות פטריות...

שוב צצות הפטריות אחר הגשם. בשבת פוטטות משפחות שלמות על פני השדות ובפרדסים, ואוספות דליים וטלים מלאי פטריות ושוב חוזרת ההתלבטות - הטובות הן למאכל או רעליות? אולי זכור לחברים שלפני שנה פירטמנו ביומן המשק מדריך מקוצר לפטריות. איננו מציעים לחברים לחפש את היומן מאז וגם לא נפרסם מדריך זה מחדש. אין צורך, כיוון שבימים אלה יצאה סוף סוף מדריך להכרת הפטריות. שם הספר: "פטריות הכובע בישראל" מאת נ. בנימיני (הוצ. הקב"ץ המאוחד). הספר כולל מגוון שלם לפטריות כובע וכן עשרות צילומים וציורים.

יש בארץ כ-270 מינים של פטריות כובע ובמבט ראשון נראה שלהכיר את כולם זו משימה בלתי אפשרית. אבל אל יאוש - פטריות המצויות באיזור שלנו לא רבות וכדאית הטיחה להכירן. צריך רק להדגיש טוב: אין סימן היכר כללי לפטריות רעל, צריך פשוט להכיר היטב את המינים הטובים למאכל. ולהתיחס בחשדנות אל כל פטריה לא מוכרת. אין פטריות רעל רבות באיזורנו ואנו ממליצים להכיר היטב את הטובים: אמנית שכוללת את המינים הרעילים ביותר; פקוע, שהיא פטריה טובה בדרך כלל אבל יש מיני פקוע רעילים - מטרינית וטיבית.

ועוד מילת אזהרה: אל תסמכו על כך שאתם מכירים את הפטריות, בטילכם למקומות רחוקים יותר. ביערות האלונים בארץ גדלים מספר מינים רגילים שאנו לא מכירים כאן.

ולסיום - בחיאכון. לספר מצורפת חוברת קטנה על מתכוני פטריות ואני כבר מרגיל בשיחות הפטריות.

יובל

הכרת תודה

לכל חברי גבעת-חיים,

תודה על האירוח היפה שתרם להצלחת הפגישה והקל עלינו לשמור על לוח זמנים ועל שלמות התוכנית. מזבירות החטיבה

ברכות חמות

לגילה רביד עם שחרורה מהצבא - בטעה טובה וקליטה מהירה בחיי המשק

מזל טוב -

לחיה ודוד רוגוזין להולדת בנם הבכור - בן. ברכות לבביות למשפחת גלר, לסכתא ברוך ולבני משפחתו של דוד בקנדה.

ס פ ר ט -

הלכנו לאסוף קצת אינפורמציה על מה שקורה בסניף "הפועל" גבעת-חיים (בעיקר מן הצד של המאוחד). וזהו מעין דו"ח על המתרחש אצלנו, בענפי הספורט השונים בעונה זו.

כדורטל - (מסר אלי חן).

כרגע פעילות 4 קבוצות: בוגרים, נוער, בנות וילדים. בוגרים: הקבוצה משחקת בליגה א'. לאחר סטיבוב המשחקים הראשון נגמר ואנו נפתח הסיבוב השני אפשר לסער שנתפוס העונה מקום אי שם במרכז הליגה. זה בערך היה מקומנו גם בעונה שעברה, וזה גם מסקף את הרמה של הקבוצה ביחס לעונה שעברה.

הקבוצה שמורכבת רק משחקני גבעת-חיים המאוחד (פרט לחדוהי אחד), מתאמנת פעמיים בשבוע + משחק, ומודרכת על ידי מאמן מן החוץ. אותו מאמן מדריך גם את קבוצת הנוער והבנות, כשאת הילדים מאמן גדי וולף.

ק ב ו צ ת ה ב נ ו ת - הקבוצה נישאת על ידי בנות מכיחה ט' וכיחה ז'. היה נסיון לשתף בנות מעין-החורט, אך בגלל כל מיני קשיים טכניים ואירגוניים הן הפסיקו להופיע.

הקבוצה שהחלה להתאמן רק השנה תחיל בשנה הבאה לשחק בליגה לבנות.

קבוצת הנוער - בקבוצה משחקים בעיקר בנים מכיחה ט' שלנו ושל האיחוד. הבולטים ביניהם - גל תירוש, רוז חיים וניר שמיר מהאיחוד. נקווה שבבוא העת יתפסו את מקומם בקבוצת הבוגרים.

ק ב ו צ ת ה י ל ד י מ - את הקבוצה מאמן כאמור גדי וולף. בין השחקנים בועז וינר, ארנון וולף, זיו קרן ואחרים. רמתם טובה וגם הם נכללים בעתודה שלנו לטווח ארוך.

כ ד ו ר ג ל - (מסר צביקה בן-צבי).

מצב הקבוצה בעונה זו לגמרי לא מזהיר. אנחנו נמצאים בתחתית ליגה ב' לאחר שעבר כשליש מהעונה לעומת מקום שני בליגה בעונה שעברה. הסיבה לכך היא - עזיבתם של רוב שחקני הקבוצה בסוף העונה שעברה לקבוצות אחרות.

דני צ' רבינקה ורון צ'יבלין עברו ל"הפועל" חדרה, איתן דרייפוס לרמת-גן, נפתלי לנחליאל ושד חמישה ארבעה שחקנים שהלכו לצבא. למעשה הגרעין של הקבוצה כיום הוא חדש. הצטרפו לקבוצה 3 שחקנים מהמעפיל, אחד מבין ואחד מנוה-ים.

גבעת-חיים המאוחד משחקים - שמעי, עודד, סמואליק, פנחס, אריה קונסקר. ב-11 שעולים על המגרש משחקים בדרך כלל - שלושה מהאיחוד, שלושה מהמאוחד והשאר - שחקנים מהסביבה.

המאמן הוא אליהו דמתי, לשעבר שחקן "הפועל" חיפה. הוא החל לאמן את הקבוצה בעונה זו, על תקן של מאמן - שחקן.

יש לנו גם קבוצת ילדים, שמורכבת ברובה מילדי האיחוד והמאוחד מגילאי 10 - 13. מאמן אותה עוזי נבון, שהוא אגב עדיין שחקן פעיל בקבוצת הבוגרים.

צביקה מציין, שקבוצת הילדים היא עתודה מבטיחה מאד לגבי גבעת-חיים. הם עדיין לא רשומים בליגה, אך במשחקים ידידותיים עם קבוצות מהליגה עמדו בכבוד.

ולסיום - הקבוצה רוצה לראות יותר קהל במשחקי הבית. דווקא עכשיו כשהקבוצה מאד זקוקה לעידוד, היציעים כמעט ריקים מקהל אוהדים.

המטך הרשימה ביומן הבא

*****

לחנה ואשר גלעד	*	מ ז ל ט ב
להולדת	*	
ברכות חמות לוולטר ושושנה ולבני משפחתו של אשר.	*+*	לחנה ואיתן קליש
	+	להולדת בתם הבכורה - מאי ה
	+	שפע ברכות למרים ראובן ושושנה
	+	לרחל ויוסף ובני משפחתם
	+	אשר באורוגוואי.

*****

מ כ ל י ל כ ל י -

וידויו של סבא:

מזה שנתיים שאני סבא. לא נורא. התרגלתי לזה. למען האמת, בימים הראשונים הייתי מתוסכל במקצת. סבא לידם של הצעירים זה שט נרדף לזיקנה מופלגת, לאולקוס לאקסנוסוס, לנדנוד, לעלייה שניה ולפרוסטטה.

החברים שבירכו אותי לא התמיצו, כמובן, את ההזדמנות להציף אותי בהברקות ודברי חכמה כשלא נעדרה, כמובן, אותה מימרה עתיקת יומין: "נו, איך זה לישון עם סבתא?". אבל למעמד זה של היות סבא, יש גם מידה לא מבוטלת של חיוב. בעיקר הנכד עצמו. אך למען האמת גם נכד הוא מקור בלתי נדלה של התרופפות עצבים.

בעיקר אני תשוש מן ההשוואה המתמדת, שאני עורך בסתר בינו לבין התינוקות הגדלים אתו בקבוצה חינוכית אחת.

בעיקר מדנאת אותי כרמלה, שכבר בגיל 6 חודשים אמרה מו-מו כאשר ראתה פרה, שבגיל שנה השלימה "טוב" כאשר אמרו לה "לילה" ו"שלום" כאשר אמרו לה "שבת". הנכד שלי מפגר אחריה בכל השלבים וכשהוא סוף סוף הגיע להיטג השכלחי נכבד וידע להגיד מו-מו כאשר ראה תרנגולת, ידעה כרמלה כבר להבחין בין קיסינג'ר ליגאל אלון וכשקוקי שלנו קראה לי בבה, (מין טרנסקריפציה לסבא) דיקלמה כרמלה כבר קטע מתוך "עיר-ההריגה" לביאליק.

כאשר קוקי לא חדל מלקרוא לי בבא, כינוי שמעורר בי אסוציאציות לא נעימות החלטתי להתגבר על מחדל זה בטיפול אישי ונמרץ.

כשפעם נותרנו שנינו ביחידות הושבתי אותו על ברכי והשבתי אותו להגיד סבא ולא בבא. "סבא, סבא, סבא", אני מדגיש והוא חוזר אחרי בנאמנות: "בבה, בבה, בבה". "הקשב, ממזר קטן" אני אומר. "הרי זה כל כך פשוט. מדוע אתה צריך לבייש אותי בנוכחות אנשים זרים. סבא ולא בבא. סבא בסמך. סבא כמו טוציאליזם, סבלנות, סוס, סיר-לילה". במילה האחרונה הגיב קוקי מיד והרטיב את מכנסיו, אך המשיך לצהול. "בבה, בבה, בבה" בהתלהבות, כאילו זכה במפעל הפיס.

אני הרגשתי שהטמפרטורה שלי עלתה ל-40 מעלות חום וחשתי מעין עווית מבשרת ועות בשתי ידי.

"מספר" אני צעקתי. "אם לא תגיד מיד סבא אני לא אחראי למעשי". הוד מעלתו קוקי אמר משהו מעין "פירנדלו" או "שמגה" ורק כניסתה של סבתא הצילה את שנינו ממעשה מביך.

פרשה מיוחדת בפני עצמה הן אותן החברות, שתמיד מגלות איזה דמיון בפני החי-נוקות כדי לגרום לנו נחת רוח.

אם לדוגמא - חנה הטבחית טורחת לשכנע אותי, שהאף של התינוק דומה להפליא לאפי. אוכל לומר בכל העונה שאין זאת כלל מחמאה - כשם שהטיעון שהפה של קוקי מזכיר בבירור את סבתא, אינו דווקא המלצה חמה. לפני זמן מה עברה לידי רינה התופרת. היא התכופפה מעל התינוק בעגלה שהסעתי והחלה להחמוגג. "איזה תינוק נפלא והעינים בדיוק שלך, זאב". "את יכולה לחסוך לעצמך כל מאמץ של התפעלות" הרגעתי אותה. "זה לא הנכד שלי, אלא של רבקה'לה, שביקשה ממני לסמור עליו לכמה דקות".

ועתה מספר מלים על סבתא. זאת תופעה מענינת, שעדיין לא זכחה למקום הראוי לה בספרות העברית בימינו.

סבתא מעולם לא מתקשה להבין את אוצר המילים העשיר של קוקי שלנו, ואנו לא אחת המומים למול פירושי רש"י שהיא נותנת בבטחה לכל קשקושי הלשון אשר בפיו. מרגש עד דמעות הוא אותו חזיון יום יומי נפלא, כיצד דוחסת סבתא אל לועו של קוקי - בדבקות שאין לה אח - פודינג שוקולד, בשר עוף, מרק, מלקק, ביצה ולביבות - כדי לסיים את המלאכה באנחה: "שוב הילד המסכן לא אכל שום דבר".

אחת המכות, שאין לה זכר בסיפור יציאת מצרים, הוא איסוף הצעצועים, לאחר שהוד מעלתו קוקי הלך לישון. עלי לקבץ אחד לאחד את הקוביות שמתחת לספס, את הטרוקטורים מהכיוור, את הידים של הבובה מסיר הלילה, כמה דפים של "בוא אלי פרפר נחמד" מתוך הצלחת עם שארית המוק ושברי הצנצנת התורנית הפזורים על הרצפה. בימים אלה נולד לי נכד נוסף וגמור אתי לקחת את חינוכו בידי האמיצות כבר בחודשים הראשונים וסימכו עלי שידע לשיר את התקווה או את האינטרנציונל כבר חצי שנה אחר היוולדו.

ו ר ד י

(מעלון אפק)

דברים לזכרו של ויקטור טאוב

אבא נולד והתחנך בעיר בניסקה - בסטריצה שבצ'כוסלובקיה. אחרי בית ספר חיכון למד רפואת וטרינר בבודפשט. עם פרוץ מלחמת העולם הראשונה גוייס לגדוד פרטים ושירת כרופא וטרינר של סוסי הגדוד. מהחקופה הזו ידע לספר לנו סיפורים עליזים.

עם תום המלחמה השתקע ביוגוסלביה בעיירה טחיו בה כ-30 משפחות יהודיות. השתלב בחיי הקהילה והיה מספר שנים ראש הקהילה. בביתנו התקיימו כמה פעמים חגיגות חנוכה ופורים של ילדי הקהילה. חושבי המקום חיבבו אותו והעריכו את חריצותו ומסירותו לעבודתו.

בהתקרב מלחמת העולם השנייה שוב גוייס והוא כבר אדם מבוגר. עם מספר רב של חיילים יוגוסלבים נפל לשבי הגרמני ובילה שם ארבע שונות מלחמה. אחרי שחרורו התברר לו שאמי ואחי היחיד ניספו והוא התאבל קשות.

אחרי זמן הכיר את נדה ובנה את חייו מחדש. לפני עלייתו ארצה הם ביקרו אצלנו פעמיים. אבא אהב לבוא ולהיות בארץ. בסוף שנת 1967 ניתן להם לעלות ארצה. אבא היה מאוד להיות אתנו. התעניין בנעשה בארץ ובקיבוץ, ניסה ללמוד עברית והיה גאה שלמד להבין את השפה. לדבר לא הצליח ללמוד. אהב את החיים עד יומו האחרון.

יהי זכרו ברוך!

צפורה

עם נדיה טאוב וצפורה הוכמן ומשפחתם
אתכם באבלכם על מות ויקטור

אנו משתתפים בצערה העמוק של רחל מזור והמשפחה
במות האב

בוידת החברה

מאז היומן הקודם התקיימה ישיבה אחת אשר דנה בשאלה: האם לאשר הכנסת אמב-טיות ומזגנים לדירות החברים על חשבונם. הבעיה התעוררה במיוחד כעת עם בניית הבתים החדשים. היו חברים שהתנגדו להכנסת אמבטיות "פרטיות" בבניה. ההנמקה: זה משנה את הסטנדרט שהמשק קובע ויגרור אחריו את הצורך שמוסדות המשק "ירוצו" אחר הסטנדרט החדש ש"בעלי היכולת" קובעים. אם יש צורך באמבטיה מבחינה בריאותית, תדאג לכך ועדת הבריאות. אך רוב החברים סברו שאין להתנגד שהחבר יכניס איבטיה לדירתו באשר רכישתה אפשרית במסגרת תקציבי החבר, כמו כורסה או שולחן משוכללים יותר. כל אחד בוחר את העדיף לו, ואין טיבה במסגרת זאת לדרוש השלמת פריטים על ידי המשק. לכן טוכם להמליץ שהבנאים יכניסו לכל דורש אמבטיה באופן מסודר, (במקום שהחבר ישבור קירות), ותוספת ההוצאות המתחייבות משינוי בבניה, על חשבון החברים.

לעומת זאת טוכם לא לאפשר הכנסת מזגנים פרטיים בעזרת מוסדות המשק. הנימוק: זה מגביר את אי השוויון בין החברים, מפלה לועה את החברים שאין להם מקורות מחוץ לתקציבים הרגילים. מה עוד שהפעלת המזגן עולה סכום לא מבוטל בשנה (נשמעו דעות שיש לחייב את החבר במחיר החשמל). וכאן, במקרה המזגן, יש בהחלט חשש שהרכישה הפרטית תחייב למוסדות המשק את הרמה ותאלץ להשוות אותה. אלא שאנו נזכרים מאוחר. איפה היו המוסדות כשניקנו המזגנים הפרטיים הראשונים לפני כמה שנים?

תרצה